ч. 109 (14.358). Львів, неділя 17. травня 1936. Poczetowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий польський уряд.

ГЕН. СЛАВОЙ-СКЛАДКОВСЬКИЙ ПРЕМІЄРОМ

У пятницю пополудні прем. Косцялковський зголосив димісію уряду, яку президент приняв. Одночасно президент доручив створити новий уряд ген. Славой-Складковському, дотеперішньому віцеміністрові військових справ і довголітньому міністрові внутрішніх справ. Про зміни в уряді ходили слухи вже від кількох тижнів. Вкінці до димісії прийшло по закінченні похоронів у Вильні і після повороту мін. Бека з Женеви. Димісію попередила нарада на Замку, яка відбулася у четвер 14. травня. Новий уряд спирається на авторитет президента і генерального інспектора збройних сил ген. Ридз-Сьміглого. Склад нового уряду такий: Премієр і міністр внутрішніх справ ген. д-р Феліціян Славой-Складковський; віцепремієр і міністр скарбу — інж. Евген Квятковський; міністр закордонних справ — Йосиф Бек; міністр військових справ — ген. Тадей Каспшицький; міністр справедливости — прокуратор Вітолд Грабовський; міністр освіти та віроісповідань — проф. Войтіх Свентославський; міністр хліборобства і рільних реформ — Юлій Понятовський; міністр промислу і торговлі — Антін Роман; міністр комунікації — полк. Юлій Ульрих; міністр суспільної опіки — Маріян Зиндрам-Косцялковський і міністр пошт та телеграфів — інж. Еміль Калінський.

Польська преса пише, що новий премієр і міністр внутрішніх справ візьме сильною рукою керму уряду. І так „Газета Польска" пише, що головне завдання уряду лежить у ділянці політичних проблем і на них прем. Складковський зверне негайно безпосередньо свою увагу. З прізвищем ген. Славой-Складковського — пише „Газета Польска" — звязані поняття правовости, простоти, відваги і безкомпромісовости. „Г. П." висловлює надію, що уряд під проводом ген. Складковського прочистить політичну атмосферу, яка в останньому часі не була достаточно прозора.

Знову „Курієр Польскі", орган великого промислу і поміщиків пише, що на зміну уряду вплинули безумовно події в Кракові і у Львові, та спосіб, в який вони відбилися на політичнім і господарськім положенні та знайшли свій відгомін в публичній опінії. „Курієр Польскі" здогадується, що уряд прем. Складковського має на меті в першу чергу господарські справи. Підкреслює велику фаховість нового міністра промислу і торговлі Романа, який є добрим економістом. На становищі посла у Стокгольмі мін. Роман мав змогу перестудіювати, що Швеція вступила на шлях добробуту тому, що веде ліберальну політику піддержуючи приватну ініціятиву. Міністерство промислу і торговлі здобуло фахового шефа з широким досвідом. Участь в уряді віцепрем. Квятковського та мін. Понятовського вказує, що фінансова і господарська політика не зміниться.

Закордонна преса живо коментує зміну уряду в Польщі. Англійська преса пише, що господарська політика в Польщі на загал не зміниться. Зате новий уряд переведе програму повнішого дозброєння армії.

Берлінські політичні кола називають уряд ген. Складковського урядом сильної руки. Факт, що мін. Бек залишився далі міністром закордонних справ, доказує, що закордонна політика Польщі не зміниться.

ПРИСЯГА НОВИХ МІНІСТРІВ.

ВАРШАВА, 16. 5. ПАТ. Цивільна канцелярія президента видала такий комунікат: Нині в год. 10-ій на Замку в присутности президента склали присягу прем. ген. Славой-Складковський і всі міністри крім неприсутнього у Варшаві міністра промислу і торговлі Романа.

Опісля президент приняв на авдієнції міністра закордонних справ Бека.

Середземноморський пакт знову актуальний.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Як твердить льондонський кореспондент „Трібуни", мін. Іден посвятив два дні побуту в Женеві переговорам з малими державами на тему стратегічних питань на Середземному Морі. **Туреччина, Греція та Югославія буцімто видвигнули проект реґіонального пакту під опікою Англії та Франції, що мав би їх забезпечити від італ. експанзії.** Питання евент. участи в тому пакті Італії ще не устійнене. Англія занимає до нього негативне становище.

Америка ратифікує морський договір.

НЮ ЙОРК, 16. 5. ПАТ. Сенатська комісія закорд. справ затвердила морський договір, заключений в Льондоні; в понеділок розгляне його пленум сенату.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ УМОВИНИ.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Больш. уряд погодився вести у Льондоні переговори в справі англьо-совітського морського договору, але ставить дві вимоги: 1) паритету з німецькою фльотою на Балтійському Морі; 2) вільної руки для розбудови фльоти на Тихому Океані, яку могла б обмежити хіба совітсько-японська кон

Князь Штаремберґ у Римі.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Вчора вечором приїхав кн. Штаремберґ — повитали його оба австр. посли (при Ватикані та італ. уряді) і представники італ. влади. Побут б. віцеканцлера має приватний характер, але правдоподібно Мусоліні прийме його.

НІЧОГО НЕ ЗНАЮТЬ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Італ. піврядові круги заявляють, що їм нічого не відомо про створення абісинського ніби-уряду в Ґора.

НАСЕЛЕННЯ КОРФУ ДОМАГАЄТЬСЯ ІТАЛІЙСЬКОЇ АНЕКСІЇ?

РИМ, 16. 5. ПАТ. Розійшлися чутки, немов би населення грецького острова Корфу просило італ. владу анектувати остров. Римські круги заперечують ту вістку.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

ЗМІНА УРЯДУ.

Львів, 16. травня 1936.

Несповна два тижні тому писали ми на цьому місці про повінь здогадів, в якій потопає Варшава і за нею все польське громадянство, — на тему політичного укладу сил у Польщі та можливих змін при кермі влади. Ми писали тоді, що „неповажними є поголоски, які взаємно себе виключають", ... „але поважна є політична ситуація, серед якої взагалі можлива така оргія „крізових" поголосок". І — виходячи з того погляду — ми стояли на становищі і в згаданій статті зперед 2-х тижнів і в кількох попередніх статтях на внутрішні польські теми, що в Польщі істнує стан провізорії, зродженої з гострого суперництва ріжних ідеольоґічних течій та осіб і гуртів. І тому ми не вірили у тривкість уряду премієра Косцялковського та передбачували його упадок у недовгому часі. Той час прийшов напрочуд скоро: правильно випророкувала його варшавська поголоска (яку ми теж записали були), що зміна уряду прийде безпосередньо після святкування 1-их роковин смерти марш. Й. Пілсудського. На 100 відс. правильною показалась також наша теза, що „у політичній системі, в якій головну ролю грають котерії і боротьба котерій, несподіванки є одним із найреальніших моментів, що їх слід брати під увагу". Такою несподіванкою є особа нового премієра: поголоска називала безліч назвищ, однак у ніодній комбінації назвище ген. Славой-Складковського не фіґурувало! Несподіванку цієї номінації можна порівняти хіба з несподіванкою, яку два роки тому зробило призначення премієром проф. Козловського.

Очевидно, що мине ще якийсь час, поки явними стануть куліси, як прийшло до цієї справді сензаційної зміни. Покищо одно не підлягає сумнівові: ген. Славой-Складковський і як віцеміністер військових справ, і як людина відома з почуття єрархічної дисципліни, напевне не прийняв би такої місії без попереднього докладного порозуміння й апробати кермуючих військових чинників. Не виключене, що вирішна для такої зміни була розмова, ведена між през. Мосціцьким, ген. Ридзом Сьміглим і ген. Сосковським, ведена підчас спільного повороту тих трьох достойників із Вильна до Варшави. В усякому разі у новому уряді сильніше, ніж раніш, заанґажований чинник військовий.

З розчовпленням політичного змісту нової зміни — справа ще важча. Імя ген. Славой-Складковського не нове: ген. Складковський був міністром внутрішніх справ уперше у кабінеті марш. Пілсудського (від 2. X. 1926 до 27. VI. 1928), після чого безупинно залишився на цьому становищі у четвертому кабінеті проф. К. Бартля (до 15. IV. 1929) і кабінеті д-ра Світальського (до 7. XII. 1929). Після 3-місячної перерви (пятий кабінет проф. Бартля з Г. Юзефським, як міністром внутр. справ), ген. Склад

ковський знову став міністром внутрішніх справ і був ним без перерви у чергових 4-ох кабінетах (Славека, Пілсудського, Славека і Пристора) від 3. VI. 1930 року до 22. VI. 1931, коли відступив місце свому віцеміністрові, пок. Б. Перацькому. За час свого урядування здобув собі імя людини „сильної руки".

Це окреслення стало теж неначе політичною фірмою ген. Складковського. Раніше, за часів урядування ген. Складковського, ця фірма мала свій політичний зміст: закріплювання режіму й безоглядна боротьба проти всіх його противників: починаючи від ендеції, через „Пяст" і ППС до національних меншин (у першу чергу українців) включно. І тому ген. Складковський не вагався переводити ані Берестя ані „пацифікації". Але це було у 1930 році. У 1936 році відносини зовсім інші: адже тепер усі польські групи готові навипередки на співпрацю з урядом, — ендецькі органи залюбки реєструють всі такі політичні комбінації, при яких можливий зріст впливів „народових", а колишній „Центролів" заманіфестував готовість до співпраці хочби своїм прихильним становищем супроти мін. Понятовського, супроти недавньої номінації п. Земецького, супроти краківських заворушень, обговорюваних у мирних конференціях і т. д. За попередніх двох кабінетів прийшло теж до злагіднення польсько-українських відносин. Проти когож потрібна тепер „сильна рука"?

Перша відповідь: проти комуністів, які стають уже проблемою політичного дня. І дальше: проти наївних звеличників концепції, що назрів час для повороту „сеймократії". Це — у негативному змислі. Але щоб виступати проти когось, треба йти з кимось. І тут покищо треба стриматись із здогадами: вияснення позитивного політичного змісту уряду прийде напевне вже в найближчому часі.

Нас, очевидно, цікавить розвиток польсько-українських відносин. Хоч за попереднього уряду українці не зазнали виконання їхніх надій, то проте імя п. Косцялковського таки було звязане із фірмою ліберального курсу в національній політиці. Імя нового премієра звязане з іншою фірмою. А проте, як ми згадали — часи змінилися. Не знаємо, чи і наскільки при номінації нового премієра брали під увагу польсько-українські справи. Не знаємо, чи новий премієр свої погляди на українську проблему, як широку проблему суто політичного характеру, скорегував. Не маємо підстав — згори виключати це. І тому з оцінкою нової зміни уряду з погляду українських інтересів треба стриматись, поки сам новий премієр і міністер внутрішніх справ зясує своє становище єдино авторитетними — словами і ділами.

ЕВРОПА НА ПЕРЕЛОМІ.

Анексія Абісинії і політична гра В. Британії. — Успіхи Німеччини і клопоти Франції. — Захитана приязнь балканських держав.

Ще ніколи не було таке непевне політичне положення в Европі, як саме тепер, по тимчасовій перемові Італії в Абісинії та анексії цієї держави „короля королів", абісинського негуса. Справді перемога італійського війська не була несподіванкою, але багато міркувало, що війна в Абісинії потягнеться літами. Найбільші оптимісти міркували, що велитенські теренові труднощі і завзятий спротив дійсно хоробрих військ негуса спинять наступ італійців на столицю Етіопії Адіс Абебу, а прихід пори зливних дощів в Абісинії відсуне воєнні операції італійців аж до жовтня чергового року. Одначе всі ці міркування провалилися з хвилиною втечі негуса з Етіопії та осадовлення італійського війська під проводом марш. Бадолія в Адіс Абебі. До того повна анексія Абісинії і згода італійського короля Віктора Емануїла приняти титул цісаря Абісинії загнала в сліпий кут Лігу Націй і В. Британію поладнати вкінці мирним шляхом абісинську проблему і зліквідувати санкції.

Тимчасом анексія Абісинії поставила Лігу Націй і В. Британію перед проблемою: відкликання санкцій, що потягнуло би за собою повну компромітацію Ліги Націй за її капітуляцію перед напасником на слабого члена Л. Націй — Абісинію, або вдтримати санкції, але без ніяких виглядів на успіх, якщо санкцій не загоститься. Ліга Націй вибрала навіть не „золоту" середину, але пішла втоптаною вже стежкою і відложила вирішення цієї немилої для себе абісинської справи аж до 15. червня. Санкції покищо теж залишила, але негайне їх скасування було покищо неможливе з огляду на непримирний жест Мусолінія. Проте нема двох думок, що Ліга Націй напевно в червні скасує санкції, якщо Мусоліні злагідить тон і новими жестами перепросить ображених англійців і поділиться смачним кусем Етіопії з В. Британією та Францією. Якщо Італія не піде на уступки — Европа може опинитися перед загостренням санкцій, які доведуть до нової війни.

З цієї причини становище британського уряду теж не легке. З одного боку частина консервативістів під проводом відомого політика Остена Чемберлена домагається скасування санкцій, з другого майже ціла прилюдна опінія обстоює загострення санкцій. Тому уряд вагається, а заява мін. Ідена в парляменті, що Суеського каналу неможливо замкнути паперовими кораблями, каже здогадуватися, що В. Британія готова завернути від санкційної політики і мабуть тому натиснула Лігу Націй, щоб відложила цю немилу справу аж до червня. В кожному випадку тепер йде велика дипльоматична гра між В. Британією та Італією. І одна і друга держава намагається остаточно перетягнути на свій бік Францію, де після виборчої перемоги народнього фронту соціялісти з Блюмом, недалеким премієром французького уряду виступають проти ненависних їм фашистів. Якщо Блюм уважатиме фашизм за найбільшу небезпеку, влекшить напевно політику В. Британії, яка матиме ґарантію, що Франція з Італією не вирішить ніякої засадничої справи. Тому теж Італія кокетує Німеччину, яка зручно використала італійсько-абісинський конфлікт та обсадила здемілітаризовану смугу Надренії, розбиваючи одночасно союзників зі Стрези. Крім того за доставу необхідних товарів заплатила Італія Німеччині відступленням своїх 2/3 акцій в австрійському промислі, влекшуючи ось так вплив Німеччини на хід політики австрійського уряду. Одночасно В. Британія теж шукає союзника в Німеччині і тому мін. Іден припізнив висилку питань до Берліна перед самим засіданням Ради Ліги Націй сподіючися, що канц. Гітлер і так припізнить свою відповідь і Женева не буде розглядати справи безпеки, що теж сталося.

До того мін. Іден заявив у Женеві французькому міністрові Поль Бонкурові, що В. Британія не думає тепер з Італією, як ґарантом льокарненського договору радити над безпекою в Европі. І Франція, яка панічно боїться Німеччини, мусить вибирати: або приязнь з В. Британією як ґарантом безпеки своїх кордонів проти Німеччини, або приязнь з Італією, але тоді прийшлось би дорого заплатити за цю приязнь. Тому від остаточного рішення Франції залежатиме у великій мірі поладнання напружених міжнародніх взаємин.

На вияснення ситуації ждуть в першу чергу менші держави. Це виявила нарада балканських держав, яка відбулася в останніх днях у Білгороді. Держави балканської антанти, себто Туреччина, Греція, Югославія та Румунія засадничо погодилися на фортифікування Дарданелів, але зате виринула нагло грецька несподіванка. І теж

о. О. ПРИСТАЙ. 25

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Навіть наші інтелігенти, хочби й письменники не могли звільнитись від цього наївного пересуду про жидівську дурноту. Наш славний гуморист Степан Руданський побудував на цьому свої сміховинки й жарти, протиставляючи хитрого дядька дурному жидові. Врешті наш дядько дався переконати, що він далеко мудріший від жида. До поширення цього обманливого погляду чимало причинились наші доморослі демагоги. В Америці вони нарошне боготворили нашу еміграцію, щоб підхлібитись їй і вимантачувати в неї доляри...

Муринами в Америці я зацікавився передовсім тому, що цей найнещасливіший у світі нарід не можна назвати в такім значінні іміграцією, як нею є ірляндці, німці, українці, жиди і т. д. Бо муринів привезли до Америки англійські, голяндські й еспанські плянтатори, немов звичайний товар, що його купують і продають. Муринів вирвали з їх батьківщини, з африканських джунглів-пралісів, де вони мали вдовіль звірини, птацтва, риб і земних плодів, та привезли їх до Америки в неволю. Зробили з них панщизняних американських кріпаків! Мурини викликали в мене зацікавлення своїм первісним диким станом у нетрах своєї батьківщини, своїм життєвим стражданням в американській неволі і небуденними духовими здібностями, що їх виявили, коли стали свобідні.

•

Успіх родить успіх, так, як гріш родить гріш.

Шамфор.

Іміграція кожного народу в Америці має особливий нахил до питомого собі заняття. А жиди, як всюди, так і в Америці взялися до свого „ґешефту". Бідніші, що приїхали сюди майже голі-босі, відновили тут свій „галицький ґешефт" з онучами й шматами. Правда, в Америці не міняли вони ганчірки за дешеві мисочки, горнята, голки, наперстки і т. п., тільки купували за гроші старі сукні або плащі за кількадесять центів і відпродували їх за доляри. Інші жиди збірали старе заліззя й цілими тоннами продавали його фабрикам на перерібку. Тягнули, як могли, тачки зі своєю долею. А кожний жив скромно і за старим звичаєм. Навіть не покидали своїх традиційних борід і вусів, лише пейси трохи попідчимхували, щоб їм так роскішно не баламкалися, як у Галичині.

Жиди також в Америці їли цибульку й чосник з кусником хліба й пильно щадили цент до цента. Сабашівку не пили, якто в нас буває, а тільки іноді на сабаш всього одну чарку пробували так, щоб у ньому була сабашівка, а в роті її посмак. Своєї біжниці не цуралися, не відрікались Єгови й не зміняли батьківської віри! Жид залишався в Америці таким самим жидом, як і був в Европі.

Американські жиди, торгуючи спершу лахміттям і старим заліззям, завдяки своїй незломній запопадливости й ощадности, доробляли́сь за якийсь час маєтку. Відкривали свої власні крамниці, а навіть фабрики й банкові підприємства; з онучкарів перемінювались у великих бізнесменів.

Второпні діти Ізраеля ніколи не пхались за роботою там, де грозила небезпека. Підчас мого несповна 30-літнього побуту в Америці, я не мав ніколи нагоди бачити ні одніського жида, що працював би в копальні вугілля, на залізничих шляхах і при будові доріг. А дуже рідко були жиди фабричними робітниками. Зате я зустрічав часто жидівських мандрівних торговців, що ходили по домах зі своїм товаром. Один продавав полотно, другий готові убрання, третій годинники і т. д. Всі роди торговлі, фінансові підприємства й вільні професії були у великій мірі в жидівських руках.

•

Хто в нашій Галилеї не мав до діла з жидами? Я теж іще у хлопячих літах робив „гандель" з ними. Одному жидові продавав овочі з нашого саду, в другого купував за вторговані гроші тютюн, паперці й сірники. В ґімназії я учив шкільного товариша Ротенберґа німецької мови, бо він не міг собі з нею дати ради. За науку він не платив мені, а вчив мене по-гебрейськи писати, читати й говорити. Це придалося мені в пізнішому віці, коли то я мав власне господарство і продавав збіжжя жидам. З ними листувався я тільки в жидівській мові, щоб хтось непокликаний не читав наші ділові письма. Тому жиди з цілої околиці знали мене й радо торгували зі мною. Поміж собою звали мене „дуже вченим руським ґалехом*).

В умовинах загального зубожіння галицького населення мусіли жиди таки порядно промишляти, крутити головою і рахувати, щоб якось порости в піря. Не те в Америці. Тут панував справжній добробут і всюди була нагода доробитися маєтку. В кого були центи, міг відразу братися до бізнесу, а хто їх не мав, міг досить легко придбати собі. Тільки треба було мати голову на карку. Жиди мали її і в ній мозок, а не порожнечу.

(Далі буде.)

*) Священик.

...нений грецький уряд стануе на становищі, що Греція не піддержить Югославії, якщо її заатакують італійські війська з Альбанії. По довгих нарадах вдалося намовити грецького премієра Метаксаса до зміни свого становища в тому напрямі, що якщо на Югославію нападуть лише італійські війська з Альбанії тоді Греція може залишитися невтральною.

Друга несподіванка виринула наслідком того, що Туреччина піддержала становище Греції. Виявляється, що обі держави не хочуть наразитись Італії після її перемоги в Етіопії. Таке становище Греції і Туреччини захитало несподівано пригань балканських держав і тому Югославія шукає знову потіснення взаємин з Чехословаччиною та Румунією. Поїздки кн. Павла, регента Югославії та през. Бенеша з міністрами закордонних справ до Букарешту з початком червня ц. р. мають на меті затіснити взаємини цих держав, які в останньому часі теж надто ослабли, бо кожна з цих трьох держав М. Антанти мала інший підхід до життєвих проблем свого народу.

Про інтервю, якого не було.

I. ЗАЯВА ПОС. В. МУДРОГО.

Перед місяцем зголосився в Канцелярії УНДО редактор Т. Опйола з бажанням побачитись зі мною. Я не міг тоді його приняти і тому приняв його пос. В. Целевич. Йому заявив п. Опйола, що бажав би зі мною бачитись і перевести приватну розмову з титулу старого знайомства з Великої України. Розмова мала відбутись на другий день перед полуднем. Коли я прийшов на другий день до Канцелярії, застав уже п. Опйолу на розмові з п. В. Целевичем. Тепер розмова пішла втрійку. Найбільше говорили ми про минулі революційні часи на Вел. Україні. Колиж розмова зійшла на теперішні політичні справи, п. Опйола знов підкреслив, що не буде використовувати цієї приватної розмови для преси і що веде її виключно для потреб особистої інформації та орієнтації. Не зважаючи на те, п. Опйола зломив ту свою заяву й опублікував у статті краківського „Ілюстрованого Курієра Цодзенного“ з дати 17. V. 1936. під назвою „Угода польсько-українська“ такі речі, яких він не міг чути, а які він сформулував і вложив у мої уста цілком довільно, згідно зі своїм бажанням. Застерігаюся проти такої поведінки цього денникаря.

При тому заявляю, що якщо п. Опйола був би хотів гідно поступити, то міг був звернутись за дозволом до мене на опублікування розмови, а я на це напевно був би згодився і її перед опублікуванням провірив. Він так не поступив і тому вважаю його вчинок як денникаря, який повинен знати пресові звичаї, в найвищій мірі нетактовним.

Василь Мудрий.

II. ЗАЯВА ПОСЛА В. ЦЕЛЕВИЧА.

Як учасник розмови ред. Опйоли з головою В. Мудрим підтверджую в цілости правдивість угорі наведеної заяви голови В. Мудрого. Зазначую при тому, що і моя розмова з ред. Опйолою мала теж приватно-інформативний характер зі зобовязанням не використовувати її у пресі. Ред. Опйола не тільки зломив це зобовязання, але в додатку подав зовсім невірно хід моєї розмови з ним, вкладаючи в мої уста слова виссані з пальця, або подаючи невірно чи пак перекручено зміст моїх слів.

Володимир Целевич.

Свято памяти С. Петлюри у Львові.

Дня 25. травня ц. р. минає десять літ, як куля большевицького агента перервала життя Голови Директорії і Головного Отамана військ Української Народньої Республики Симона Петлюри, з іменем якого звязана збройна боротьба Українського Народу проти московсько-большевицької окупації України. В цій боротьбі під проводом С. Петлюри брали участь сини українського народу з ріжних українських земель. Багато з них полягло в борні, а пролита ними кров за велику ідею визволення Батьківщини обовязує нас шанувати їх память, та передовсім память їх Вожда, який також кровю своєю окропив ідею, що їй служив.

Для відсвяткування роковин трагічної смерти С. Петлюри повстав у Львові спеціяльний Комітет, у якому беруть участь представники численних українських центральних установ та організацій.

Президія Комітету намітила і повний Комітет на засіданні дня 3. травня одобрив таку програму свята:

I.) В суботу 23. травня в год. 5 пополудні панахида у православній церкві при вул. Францішіканській.

II.) В неділю 24. травня в год. 12.15 вполудне музично-вокальна академія в міському Великому Театрі.

Деякі краєві товариства й організації, що беруть участь у Комітеті, видали зарядження про відсвяткування 10-их роковин смерти С. Петлюри на провінції, а Т-во „Великий Лут“ відбуває з нагоди цих роковин дня 24. травня краєвий здвиг лугових товариств у Львові, якого програма дуже широка.

*

БЛАГОСЛОВЕННЯ НА ВІДПРАВИ ДНЯ 24. ТРАВНЯ У ЦЕРКВАХ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ.

Міжорганізаційний Комітет для святкування 10-их роковин смерти бл. п. Гол. Отамана Симона Петлюри дістав з Греко-кат. Митр. Ординаріяту у Львові (ч. 27/36 Орд.) таке письмо:

У відповіди на цінне письмо з дня 1. травня ц. р. в справі Нашого благословення на відправу дня 24. травня Служб Божих і панахид по всіх церквах львівської Архиепархії за душу покійного Петлюри Симона і всіх вояків, що згинули у визвольній війні, подаю до відома, що радо годжуся і благословлю відправу тих Служб Божих і панахид за душі всіх вояків, що згинули у війні за волю Батьківщини і не сумніваюся, що Наші Отці Душпастирі прохання Хвального Комітету в тому напрямі радо сповнять.

Львів, дня 11. травня 1936.

† Андрей, Митрополит.

Майбутній французький уряд підтримає Англію.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Дипльоматичний кореспондент „Дейлі Телеграфу“ припускає, що вчорашня розмова мін. Ідена з майбутнім франц. премієром Блюмом улегшить сформулювання спільної політики обох великодержав в абісинській справі. **Уряд Блюма буде, більше ніж теперішній, схильний підтримати сильну проліґову політику.**

Блюм мабуть відповів лідерові англ. опозиції пос. Етлі, що франц. уряд не буде координуватися з політикою опозиції у брит. парляменті.

ПАРИЖ, 16. 5. ПАТ. „Евр“ та „Ордр“ припускають, що мін. Іден хотів довідатися від Блюма що він говорив з англ. лейбурівським послом Етлі. Блюм буцімто запевнив, що йдалот про звязки між двома соціялістичними партіями, але з хвилиною, як він стане премієром, займатиме виключно урядове становище.

Китай протестує.

НАНКІН, 16. 5. ПАТ. Китайський уряд зложить в Токіо протест проти збільшення японських гарнізонів у Північному Китаю.

НАНКІН, 16. 5. ПАТ. Нанкінський уряд енергічно запротестував перед токійським проти контрабанди до Півн. Китаю, яка постійно росте. Він домагається, щоб Японія не мішалася до кит. митних справ та щоб видала постанови для поборювання контрабанди.

ЯПОНІЯ НЕ ЗРЕЧЕТЬСЯ МАНДАТІВ.

ТОКІО, 16. 5. ПАТ. Мін. закорд. справ Аріта заявив, що Японія є рішена боронити своїх прав до групи островів Тихого Океану, над якими має мандат.

ЧОМУ ҐВАТЕМАЛЯ ВИСТУПИЛА З ЛІҐИ НАЦІЙ?

ЖЕНЕВА, 16. 5. Авас. Ґватемаля не подала причини, чому виступила з Ліґи Націй. Припускають, що президент тої республики хотів тим способом виявити солідарність з Мусолінієм, якого дуже поважає. В Женеві здогадуються, чи ґватемальський уряд не зрозумів зле виїзду італ. делеґації з Женеви, добачуючи у цьому факті виступлення Італії з Ліґи. Ґватемаля винна Лізі 150.000 франків.

ТИМЧАСОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ВЕНЕЗУЕЛІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 16. 5. ПАТ. Найвищий трибунал Венезуелі заіменував тимчасовим президентом республики д-ра Армінія Боріяса.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Еспанії арештували 9-ох членів „Есп. фаланґи“ під замітом убивства братів Бадін.

Австрійський канцлер Шушніґ запевняє, що австрійська фінансово-монетарна політика держав не зійде на манівці ніяких експериментів.

Японський військовий відділ перейшов кордон та обстрілював совітську стежу.

У Палестині ситуація дуже поважна у звязку з проголошенням арабської акції цивільного непослуху. У Яффі вбили 2-ох арабів, 25-ох ранили.

Міжнародній комітет Червоного Хреста згодився перевести слідство в справі нарушення женевської конвенції в абісинсько-італійській війні тому, що цього домагаються обі сторони Як відомо, свого часу міжн. комітет відмовився дати в цій справі якінебудь вияснення комітетові 13-ох.

У північній Франції розбудовують летунські майдани для найбільших літаків та енергійно переводять вишкіл протигазової оборони.

ХИТРО-МУДРО.
Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.“

Німецькі впливи в Югославії.

Прага, травень 1936.

В допису „Німецькі впливи в Румунії" ми вказали коротко на те, чому Німеччина, при теперішній загально европейській ситуації і при теперішньому укладі европейських політичних сил, старається ріжними засобами поширити і поглибити свої впливи в державах бльоку Малої Антанти. Нині хочемо придивитися ближче до німецьких впливів в Югославії.

Про поширення і зріст німецьких впливів в Югославії говорять уже давно. Писали ми про них свого часу і головно з нагоди відвідин Білгороду Ґерінґом. Тоді теж ми звертали увагу на те, що не маючи інших відповідних зачіпних точок, Німеччина свої впливи в Югославії старається сперти головно на економічній передовсім торговельній базі. Самозрозуміло, що вслід за цими господарськими впливами йдуть теж впливи культурні далі й політичні.

Нині німецькі економічні впливи в Югославії вже такі сильні, що починають навіть викликувати зрозумілий страх перед безпосередньою небезпекою німецького „Дранґ нах Зід-Остен".

Господарські впливи Німеччини находять в Югославії дуже пригожий ґрунт, а ним є господарська кріза країни і реальна політика югославянського уряду цю крізу в якийсь спосіб зменшити. Рішальну ролю в цьому напрямі відограли господарські санкції проти Італії. Мало яка держава потерпіла від цих санкцій, як Югославія. Правда щоб допомогти Югославії, Анґлія дозволила збільшити югославянський довіз на сто міліонів динарів, теж і Франція дещо збільшила югославянські континґенти, але цього було мало і фактом є, що югославянський торговельний білянс за перші два місяці 1936. р. є пасивний у порівнанні до активного білянсу за такий самий час 1935. року. Для ілюстрації досить сказати, що у грудні 1935. р. і в січні 1936. р. Югославія вивезла до Італії товару лише за 4.6 міліонів, а в такому самому часі перед роком аж за 81.9 міліонів!

І сталося, що мусіло статися: щоб винагородити собі ці велитенські втрати югославянська торговля мусіла піти тим шляхом, який у головних рисах був вже підготовлений торговельним договором заключеним між Югославією й Німеччиною у травні 1934. р. Після жовтня 1935. р. вивозить Югославія до Німеччини кожного місяця товарів за сто міліонів динарів, що творить одну пяту цілого югославянського експорту. Дня 1. квітня ц. р. — як подають праські „Лідове Лісти" — сальдо в клерінґовому розрахунку Югославії з Німеччиною дало 474 міліонів динарів в користь Югославії. Німеччина є нині найбільшим відбірником югославянських рільничих продуктів. Німецький уряд нормує і підтримує торговлю з Югославією за посередництвом торговельної аґентури „РОКС", яка є зорґанізована на зразок совітських торговельних аґенцій на чужині і торгує всім, від щіток до зубів починаючи і на виробах тяжкого залізного промислу кінчаючи.

Німецька тяжка залізна індустрія особливо сильно опанувала Югославію. Кілька прикладів: Праці над поширенням найбільших югославянських залізниць в Зеніці, в Босні, на суму 130 міл. динарів передано Круппові, побудування великої гідро-централі в Скоплії і переведення електрифікації скоплійської країни передано німецькій А. Е. Ґ. німецькі фірми дістали теж замовлення на доставу цукроварських машин на суму 30 міл. динарів й т. д. Саме тепер ідуть переговори з нім. фабриками про доставу залізничих ваґонів на суму 200 міл. динарів і, як можна вичитати з господарського огляду югославянської преси є всі вигляди, що ці переговори вже в найкоротшому часі скінчаться успішно. Взявши все це під увагу, „Таймс" зовсім слушно завважує, що це один із найбільших успіхів німецької торговельної політики за останні часи.

Але поширення і оживлення німецьких впливів в Югославії не обмежується лише на торговлю. Торговельна політика кожної держави є все на службі закордонної її політики, а тому то вслід за цими торговельними впливами йдуть ще й інші впливи Німеччини в Югославії.

Німецька пропаґанда в Югославії послуговується ріжними засобами а найуспішнішим із них є ріжні німецько-югославянські товариства, ліґи й т. п. Реальний вислід дотеперішньої діяльности той, що в Югославії є вже нині багато явних приятелів Німеччини. Говорять про те, що навіть королівський двір не є вільний від німецьких впливів. Те саме останніми часами говорять і про армію. Називають навіть людей, які є звязковими між югославянськими військовими колами і джерелами німецької пропаґанди. Німеччина не жалує гроша на цю свою пропаґанду і витрачає на неї грубі тисячі.

Вся ця німецька пропаґанда в Югославії зачинає щораз то більше звертати на себе увагу політичної опінії в Европі, тому й не диво, що останніми часами можна було читати про те, як ця пропаґанда вже зробила своє, а саме, що вона ослабила вже колишню монолітну суцільність бльоку Малої Антанти. А писала про те не лише преса держав, наставлених проти Малої Антанти, але і преса приязних, а то й союзних держав. Ось що на цю тему писав майже напередодні останньої конференції Малої Антанти в Білгороді анґлійський часопис „Спектатор": „Правда, булоб помилкою думати, що Югославію вже втягнули в німецьку орбіту. Вона й далі залишається вірною Малій Антанті, але в цій Малій Антанті Югославія бачить лише оборонний алянс перед мадярським і австрійським ревізіонізмом. Не ослабло теж її вороже відношення до габсбурської реставрації, але з другого боку вона не хоче себе звязувати так далеко, щоб мусіла виступити проти Німеччини, як лише проти неї виступилаб Франція чи Чехословаччина. Польща та Югославія чекають теж на чийому боці буде перевага. Треба признати — кінчить „Спектатор", що останніми часами німецька сила зробила на Югославію більше враження, ніж сила західніх великодержав.

Дуже подібно пише і французький часопис „Ревю де Парі": „Білгород боїться, щоб на випадок реставрації Габсбурґів Хорватія не стала пригожим полем пропаґанди за створенням австрійсько-хорватської чи там мадярсько-австрійсько-хорватської монархії, а тому то Югославія заняла таке становище: радше аншлюс ніж монархія в Австрії. Німецька дипльоматія дуже зручно використовує нині цю ситуацію". Але найцікавіше є те, що два дні перед білгородською конференцією писала на цю тему праська „Народні Політіка": Білгород тому гравітує нині до Берліна, бо вірить, що Німеччина є нині мілітарно багато сильніша і більш надійна, ніж Совіти і Франція разом. Немалий вплив має у цьому відношенні теж ґеоґрафічне положення Малої Антанти. Чехословаччина і Румунія з остраху перед німецько-мадярською небезпекою сперлися на Франції і на Совітах а Югославія, боячись більше італійсько-болгарської небезпеки, є податлива спертись на Німеччину. Крім цього долучаються сюди ще й моменти чуттєві, як нпр. огірчення за вбивство короля Олександра на французькій території, невдоволення з Італії за те, що не видала авторів марсейського вбивства, ворожий настрій югославянського королівського дому супроти Совітів за вбивство царя й т. п. Німеччина використовує зручно теж за кордоном ці арґументи політичної натури і ті чуттєві, які з політикою не мають нічого спільного. І „Народні Політіка" кінчить: „Нам тяжко зрозуміти спосіб думання уряду д-ра Стоядіновича, бо ми знаємо Німеччину ліпше, ніж її знає Білгород, але, на жаль, на наші слова там мало звертають уваги". *М—н.*

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд у Старому Самборі.

Дня 3. м. м. відбувся у Старому Самборі Повітовий Народній Зїзд УНДО з таким порядком нарад: 1) відкриття Зїзду, 2) звіт з діяльности уступаючого Повіт. Комітету і касовий звіт, 3) реферат: „Москвофільство і комунізм", 4) дискусія над звітами і рефератом, 5) ухвалення абсолюторії уступаючому Комітетові, 6) вибір нового Повітового Народнього Комітету — тіснішого і ширшого, 7) внески й запити.

Зїзд відкрив урядуючий заст. голови п. *Іван Пукач* зі Стрільбич та представив присутнім, що голова о. Татомир уступив з головства в половині року. Опісля здав звіт з діяльности ПНК. Вже з хвилиною вибору Повітового Народнього Комітету стояли перед ним завдання великої ваги, а саме зближались вони до громадських, волосних та повітових рад, потім вибір солтисів та війтів. Повітовий Народній Комітет взяв на себе обовязок перевести вибори, які завдяки нашій зорганізованости випали вдоволяюче.

Касовий звіт зложив секретар ПНК п. *Фариґло.* З черги о. Татомир виголосив реферат на тему: „Москвофільство і комунізм". Ядерними словами представив промовець присутнім шкідливість обох напрямків для цілости українського національного життя.

В дискусії забрав перший слово *д-р Ілля Кульчицький,* який представив причину зміни тактики Української Парляментарної Репрезентації у відношенні до польського уряду. З черги забирали слово пп.: *Іван Рудзінський* зі Старої Ропи, *Н. Максим* зі Отрашевич, *Цебрик Гриць* з Лужка Горішнього, *Хомончак* зі Отрашевич, *Дудівка Сава* з Торчиновичі, *Ґроньовський* із Плоского, *Іваницький* із Бусовиська й інші. В дискусії порушено цілу низку пекучих справ. На внесення п. Рудзінського ухвалено уступаючому Повіт. Комітетові абсолюторію.

Зїзд приняв цілу низку резолюцій, в яких ухвалено довіря Українській Парляментарній Репрезентації та висловлено наші домагання в справах політичних, культурно-освітніх і господарських.

З черги Зїзд висказав подяку за повну посвяти працю о. Юліянові Татомирові.

Зїзд вибрав новий Повітовий Народній Комітет у складі: *о. Юліян Татомир* — голова і члени: д-р Ілля Кульчицький, Іван Рудзінський, Дудівка Сава, Пукач Іван, Фарило Михайло, Коцур Теодор, Бачинський Яків, о. Курило Михайло, Саварин Гриць, Овястин Василь, Мартиняк, Максим Осип.

Учасників зїзду було понад 120.

Куліси підбігунової виправи.

Комуніст убив лікаря.

Московська преса пише, що вже закінчилося слідство у справі подій, які розігралися на підбігуновім острові Вранґля. В зимі 1934-35 виїхала на острів експедиція наукових робітників під проводом Семенчука, який допустився низки злочинів і таким чином унеможливив наукову працю. Крім того Семенчука обвинувачують за вбивство лікаря Вульфсона, члена експедиції. Справу розглядатиме найвищий большевицький суд, обвинувачуватиме прок. Вишинський. Це перший випадок, що большевицька преса подає до прилюдного відома чорні сторінки життя підбігунових експедицій. Звичайно їх описували до тепер з захопленням.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ.

Філія Союзу Українських Купців і Промисловців у **Станиславові** святкує **10-ліття** свого існування. Це свято відбудеться 17. ц. м. при участи ширшого громадянства. Як подано в останньому числі „Торговлі і Промислу" — організаційна мережа Союзу У. К. і П. густішає. Недавно основано нову філію в **Перемишлянах**, а в підготовці є філія у **Підволочиськах**, яка обійме організаційно теж новоселецький район. На Волині є в стадії організаційної підготовки установлення Союзу Українських Купців **Волині** (з огляду на конечности окремо від СУКІП у Львові).

Польська хроніка.

ЧИ НЕ КРАЩЕ БУЛОБ ПРОГОЛОСИТИ ДЕВАЛЮАЦІЮ?

Справа девізових обмежень і звязаних з ними господарських перспектив Польщі не сходить зі сторінок преси. Деякі часописи ставлять просто питання: чи не краще для господарства Польщі було замість реґляментації девіз і цілої заграничної торговлі (заказ привозу закордонних товарів!) проголосити девалюацію польського золотого на 30 чи більше відсотків. Між ними дуже цікаві виводи в тому напрямі помістила ліберілістична „Політика Господарча", яка появляється в Лодзі. Вона вважає, що уряд — вибравши шлях девізових обмежень з його консеквенціями — вибрав зле і перекреслив дорібок десятилітніх заходів. Журнал доказує наскільки девалюація булаб кориснійша. Вона спричинилаб зменшення натиску на Банк Польський, детезавризація (себто поворот на світло денне захованих вартостей), звишку хліборобських цін, облекшення експорту, тощо. Девізові обмеження натомість викличуть явища, що впливають уемно на конюнктуру і змусять до марудування конюнктури. Вислід її і наслідки дуже непевні.

ПРОПАҐАНДА ФАХОВОГО ШКІЛЬНИЦТВА СЕРЕД ПОЛЬСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Союз Пром.-Торг. Палат посилив тепер пропаганду за скеровуванням молоді до фахових шкіл. Польща має урядовців уже забагато. Зате не має фахово вироблених людей. Ствердження цього факту дає зміст для згаданої пропаганди. Як відомо — уряд реорганізує тепер ціле фахове шкільництво. В цьому році створено перші купецькі гімназії, а в стадії організації є механічні, електричні, кравецькі і білизнярські ґімназії. **Наша молодь і їх батьки повинні** також освідомити собі життеву вартість фахового шкільництва, особливо тепер, коли вже початок нового шк. року недалеко.

При цій нагоді згадаємо, що згідно з найновішими даними (брошура А. Пясецького: Про працю молоді, яка кінчить вищі студії, Варш. 1936) вищі школи в Польщі випустили за 15 літ її самостійности около 60 тисяч абсольвентів. З того около 3.000, себто 5 прц. високоторговельників. У нас цей відсоток є значно меншим!

СКАРБОВІ БІЛЕТИ НА БІРЖІ.

До біржевого обороту і нотовань допущено скарбові білети. Є вони в таких відтинках: 3 і 6 місячні по зол. 100, 500, 1.000, 10.000 і 50.000; 9 і 12 місячні по 10.000 і 50.0000. Все разом на суму 300 міліонів золотих. Боніфікати при відпродажі білету осьтакі: до 3 місяців платности білету — 4 прц. у річн. відношенні, при 3—6 місячних — 5 прц., при 6—9 місячних — 5½ прц., при 9—12 місячних — 6 прц. Очевидно відсотки треба рахувати від дня продажу до дня платности білету.

Світова хроніка.

ПРОБЛЕМА ЗОЛОТА. — ДОРОГОЦІННИЙ МЕТАЛЬ ЩЕЗАЄ У СХОВКАХ ПРИВАТНИХ ЛЮДЕЙ.

На засіданні адміністраційної ради Банку Міжнародніх Виплат у Базилеї 11. ц. м. розглянено справу золота. Показується, що трівожні валютові настрої довели скрізь до закупів і заховування золота приватними людьми, що в той спосіб хочуть зберегти ненарушену вартість маєткової субстанції. В той спосіб щезає у сховках велика частина продукції цього металю, дарма що ця продукція постійно зростає (в р. 1935 була більша на 12 прц. від р. 1934). Поважним відборцем золота є теж вирізнючі

О. КРЕНБЕРҐЕР.

Недільний чоловік.

Фред був незвичайно щасливий зі своєю Льолею. Вона мала всі зверхні прикмети доброї господині та зразкової жінки. Для неї іствувала тільки одна воля — воля його і вона була завсіди готова дбати за його вигоду. Фред не мусів слухати голосу своєї жінки; його власний голос — те, що він хотів, йому вистачав. Він чув від неї тільки: „Як ти гадаєш... як хочеш... маєш рацію". Коли вони виходили з дому, то його жіночка йшла за ним як слухняна дівчинка, що скінчила свої лекції і тепер жде на винагороду за свою пильність. Льоля дивилась на світ очима Фреда, слухала його ухами, була немов його відгуком. Хоч це відбирало їй індивідуальні риси, проте вона була приємною тихенькою особою, хоч і прибідною поруч свого чоловіка.

Ґустав мав жінку товариську, спортову, жадну життя. Вона йшла за модою, вправляла в різних родах спорту, мала сила знайомих, уживала сучасних термінів і укладала собі життя по вподобі. Ґустав бачив свою Фріду тільки часом дома, не як господиню, а як жінку. Вони обідали та вечеряли нерівномірно і не завсіди разом, але були вдоволені одне одним.

Віллі мав веселу, дотепну жінку. То був уніят ця його Анна. Вона вела дім, училась і мала ще час супроводити свого чоловіка як товаришка. Вона мала хист достосовуватись до всіх і в кожній ситуації почувати себе добре. Для Віллі вона була завсіди інша і він подивляв її.

Ці три подружа були щасливі та вдоволені. Всі три чоловіки — товариші сиділи вечором у кавярні і переговорювали своє подружне життя. У той самий вечір їх жінки теж сходились разом, раз в одної, раз у другої. Віллі сказав самовпевнено: „Кожний має таку жінку, на яку заслужив". Фред сказав: „Кожний має таку жінку, яку вмів собі виховати". Ґустав відповів підкреслюючи кожне слово: „Ніхто з нас не має жінки, бо жінки мають нас".

Фред відповів обурений:

— Щодо твоєї особи, то це згоджується, але моя Льоля...

— Твоя Льоля — докінчив за нього Віллі — втратила через тебе власну закраску.

— Що таке? Тому, що вона не така легка на язик, як твоя Анна? — обурився Фред.

Ґустав дав знак рукою:

— Діти мої! Тихо! Всім вам бракує свіжого повітря і тому сваритесь. Моя Фріда дбає і за мене, щоб я мав чим віддихати. Я маю ідею. Чи не добре було би раз перевірити наші жінки. Нехай кожний з нас відограє ролю другого.

Всі змовкли.

— Що боїтесь. Я певний, що ніодна з наших жінок не дасть себе змінити, хіба що змінить того, який пробував би на неї вплинути.

Віллі подумав і сказав:

— Це була би весела спроба.

— Та чи наші жіночки згодяться на таке? — мав сумнів Фред.

— Ясна річ, що у твому випадку то буде залежати тільки від тебе — сказав Ґустав і додав:

— Но добре, але коли ми почали би цю комедію і як довго мала би вона тягтись?

Віллі вирішив справу:

— Я гадаю, що як наші жінки згодяться, то найкраще буде зробити це в неділю, від 10-ої години ранку до 10-ої ввечір.

— Отже бенефісова вистава по знижених цінах — жартував Ґустав.

Фред сміявся:

— Але кожний мусить уважати, щоб не дати себе звести.

— Щодо тебе, то ми спокійні — глузували приятелі.

•

Їх жінки були того самого вечора у Льолі. Кожна з них хвалила своє подружжя і була ним вдоволена. Кожна хвалилась теж тим, яка вона добре газдиня, жінка і товаришка.

Анна твердила: — Справжнім двигуном подружжя є ми, жінки...

Фріда поправила її:

— А я вважаю себе більше барометром ніж мотором.

А я роблю те, чого хоче Фред — сказала Льоля.

— Но, якби я почала твого Фреда муштрувати...

І ця думка подобалась усім.

— Не було би погано спробувати кожного з них віддати на якийсь час до іншої школи...

І кожна з них була переконана, що вміла би чоловікові своєї приятельки показати, чого йому бракує, коли не має такої жінки, як вона.

•

Таким робом усі три пари майже погодились з тою самою думкою, коли разом зійшлись. У добрім настрою почали тягнути льоси. Фред дістав як пару Анну — дотепну та енерґійну, веселий Ґустав, що любив свіже повітря мав провести неділю з Льолею, а Віллі, що любив тишу та гармонію дуже гомінку Фріду.

•

Пробне подружжя Фреда з Анною виглядало так.

Фред приготовився в неділю до прогульки і був дуже здивований, що Анна була теж готова, вже одягнена і бадьоро заявила, що їде з ним. Коли вони вполудне пушились на лоні природи для відпочинку, Анна розташувалась із своїм наплечником і почала заїдати з великим апетитом. Фред, що звик до опіки Льолі, не мав у своєму наплечнику ніяких харчів. Анна поділилась трошки своєю їжею з ним, але не забула додати, що добре було би, якби він був узяв їсти для се

девізові фонди в ріжних державах. В останніх місяцях багато золота втратили центральні банки країв золотого бльоку (Франція, Голяндія, Швайцарія), як теж Італія. Найбільше скористали Зл. Д. П. Америки, а відтак В. Британія й інші країни штерлінгового бльоку. Все таки більшаюча продукція золота підтягає ціни і це причиниться врешті до осягнення загальної господарської рівноваги.

БОЛГАРІЯ МОДЕРНІЗУЄ СВОЄ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Як це не дивно у XX столітті, — в Болгарії загально ще в ужитті деревляні плуги. Міністерство хліборобства в Софії підготовило тепер широкий плян модернізації сіль. господарства. В першій мірі передбачено в пляні усунути з ужиття старі примітивні плуги із дерева, міняючи їх на залізні. В той спосіб значно піднесеться продукція зерна в Болгарії.

З КИМ ТОРГУЮТЬ СОВІТИ?

Зі звідомлення головного митного уряду в Москві за І. квартал ц. р. довідуємось, що найбільшим відборцем совітських товарів є В. Британія, а найбільшим доставцем в Европі Німеччина (все ще!). Торговельні взаємини совітів з важнішими державами є в вивозі і привозі ось такі (подаємо круглі цифри в тисячах рублів):

	вивіз	привіз
Зл. Д. П. Амер.	5,995	13,219
В. Британія	10,631	6,487
Німеччина	2,304	7,495
Бельгія	4,153	3,045
Франція	3,292	3,359
Голяндія	938	2,882
Японія	890	2,866
ЧСР	254	3,188
Китай	1,236	1,550

Поважні закупи в Японії є наслідком розрахунку за залізницю в Манджурії, а поважні закупи в Німеччині і ЧСР — наслідком кредитового договору.

МРІЇ І ДІЙСНІСТЬ. — ПРОДОВЖЕННЯ САНКЦІЙ ПРОТИ ІТАЛІЇ. — ВТРАТИ ОБОХ СТОРІН.

Після виїзду негуса і здобуття італійцями Аддіс Абеби навіть на економічних сторінках преси появились статті і замітки, що межували з нереальністю. Тепер — мовляв — санкції проти Італії будуть знесені і на величезних просторах Абісинії зачнеться господарська розбудова. Очевидно італійці не зможуть її реалізувати власними засобами. Їм в поміч прийде міжнародній капітал. Цивілізування Абісинії збільшить попит на товари, що причиниться до поліпшення господарства цілого світу.

Показалось, що це покищо „побожні бажання“. Санкції з волі Ради Ліги Націй продовжені до половини червня. Про цивілізування Абісинії також покищо годі думати, коли політична справа ще не така дуже певна. Продовження санкцій — справа поважна і то для обох сторін. Італія втратила через них у своєму вивозі 46 відс. Великі також втрати потерпіли „санкційні держави“. Для Англії ці втрати — хоч поважні — не мають такого значіння, як для малих держав (Югославія, Греція, ЧСР). Також Польща втратила на половину італійський ринок (8,970.000 за І. квартал 1935 р. і 4.592.000 за І. кв. 1936 р.). Нема сумніву, що санкції вже по їх знесенню залишать довготривалий слід у торговельних взаєминах Італії з державами Европи.

НЕВІДОМЕ „ЗАВТРА“ ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА.

Заява вожда соціялістів, найчисленнішої тепер парляментарної репрезентації, Льва Блюма про намірене протиділання девальвації франка, поділала немов зимний туш на горячі голови французів. Досі уявляв собі загал, що лівиця при владі — це девальвація франка. Це очевидно продукт орієнтаційного хаосу, який панує тепер у Франції. Бо хто як хто, але саме соціялісти мусять боронити твердої вартости гроша чи пак заробітків. Але мабуть і найкраща воля соціялістів не зможе на дальшу віддаль спинити наростаючі процеси, які з послідовністю економічних законів натискатимуть щораз більше на французького франка. Коли до влади прийдуть дійсно соціялісти, то задумані ними реформи (оподаткування маєтків, сильніша контроля Фр. Банку і деякі популярні в масах адмін.-фінансові потягнення) посередньо спричинять те, чого вони безпосередньо зробити не хочуть.

В. Н—вич.

бе. Вона вміла його підбадьорити і відкрила йому очі на красу природи. Фред відчув, що вибратись на прогульку у жіночому товаристві краще, ніж самому. Коли Анна приладила холодну вечерю, зуміла його заохотити, щоб він їй послуговував. Це йому так подобалось, що він зрікся навіть своєї недільної каварні, кажучи, що неділя вдвійку дуже приємна.

•

Ґустав, що любив провітрюватись, мусів трохи вспокоїтись у товаристві Льолі. Тепер він мав замісць енерґійної спортовки при собі жінку без волі, мусів везти її автом на село і дбати за її добрий настрій. У ресторані замовляв він усе те, чого вона хотіла. Вона була в семім небі, він пішов з нею до театру і за один вечір зробив з неї товариську даму. Льоля зрозуміла, як це приємно бувати у товаристві.

•

Віллі і Фріда сварились за програму дня, страви і залишились дома. Фріда відпочивала з насолодою після ріжноманітної тижневої метушні. Віллі наслідував комічно Ґустава і Фріда рішила, що провести неділю вдвійку дома дуже приємно.

•

Точно в год. 10-ій три приятелі вернулись до своїх домів. Кожний найшов свою жінку інакшою, як залишив її вчора і кожний був трохи заздрий за того другого, що старався відограти краще ролю зразкового чоловіка. Тепер кожний хотів відгадати бажання своєї жінки і показатись джентельменом. А жінки? Вони рішили, що так проводити неділю як останній раз, дуже цікаво.

А коли прийшла найближча неділя, ніодин з чоловіків не хотів уступитись з хати і сам хотів відограти ролю „того другого“. Всі вони подумали, що найкраще буде, коли недільну програму складуть самі жінки.

Перекл. *б. в.*

В осередку килимарського промислу.

Враження з поїздки до Глиняк

Кілька днів тому, маючи троха часу, вибрався я в одній діловій справі до Глинян. Їду поїздом з Підзамча через Борщовичі до Задвір'я, звідки жидівським фіякром (інших нема) серед величезних порохів до Глинян.

Дорога, ніби гостинець, що крок то яма — видно, що ніхто дорогами не цікавиться, хоч візник запевнює мене, що це найкраща з усіх „глинянських“ доріг.

По полі повно людей, кінчають садити картоплю. Земля суха, а сонце ще більше припікає і витягає з землі останки вогкости. Озимина прибирає жовтаву краску...

Минаю мале село Богданівка, що розкинене здовж дороги і над рікою Полтвою. Вкінці по однгодинній „їзді“ добиваюсь до осередка килимарського промислу — в Глинянах має свою фабрику Хамула і Галан. Але я наперед прямую до Районової Молочарні, якої новозбудований дім належить до кращих будинків містечка.

Знайомлюся з дуже симпатичним управителем Р. М. п. Палчинським, який веде технічний відділ Р. М., далі з ніч. дир. п. Шульгою і цілим персоналом. Від дир. Шульги довідуюся, що Р. М. в Глинянах обслуює тепер 30 сіл, де має свої сметанкові станиці, які щоденно доставляють до централі сметану; централя переробляє її мотором на масло. Готовий продукт що другий день відставляють фірою до Маслосоюзу у Львові.

Р. М. мала багато конкурентів жидів, які не дозволяли якслід поглибити праці в деяких селах, але кооперативна ідея перемагає. Сьогодні вже найтемніші села звертаються до Р. М. з проханням приймати від них молоко, а як наслідок очевидний того можна навести ліквідацію найбільшої жидівської молочарні в Глинянах „Махлава“, яка мала по наших селах понад 20 збірень. В останньому часі продукція тої жид. станиці впала так низько, що заг. збори рішили зліквідувати „кооперативу“ (до речі: була це спілка кількох глинянських жидків).

Перед кількома днями Р. М. закупила від згаданої жидівської кооперативи всі машини і начиння (24 кружлівки, апарат Ґербера, 24 стояки, 2 масничии, транспортівки й ін.). Я мав приємність оглядати цікаве та водночас рідке явище, як спільники тої спілки, самі жиди, почали зі собою бійку, коли ліквідатор передав у присутности коморника проданий інвентар Районовій Молочарні. Є повна сатисфакція бачити такий момент, коли наші „історичні“ ролі починають мінятися — жидівське майно, добуте з кервавиці нашого селянина, вертається вкінці в наші руки.

Маючи намір залишитися в Глинянах кілька днів, пішов я до маґістрату зголосити свій побут. І якеж було моє здивування, коли урядовець маґістрату п. Валінський звернув мені увагу, що мельдункову карту треба виповнити в польській мові. А коли я виповнив її таки по українськи, то він сказав, що виїмково приймає моє зголошення, але відішле його до старовства, бо має такий наказ: всі зголошення в українській мові відсилати до старовства. Наші компетентні чинники повинні би провірити цю справу і довідатись, чи дійсно староста з Перемишлян видав такий розпорядок і в якій цілі. Чи це має бути ознакою нормалізації українсько-польських взаємин?

Ще більше мене здивувало, коли другого дня постерунковий приніс мені мою мельдункову карту і сказав, що п. Валінський приніс її на постерунок, щоб цей віддав її та поручив зголоситися вдруге, але в урядовій мові. Цього я, розуміється, не зробив, бо врештою відїздив уже до Львова.

Перед відїздом пішов я ще оглянути фабрику килимів М. Хамули. Фабрика заснована ще 1885 р. Має свою моторову прядільню, сушарню, фарбарню і т. д. У фабриці працює коло 20 людей і крім того до 300 робітниць бере роботу до хати. Сирівець спроваджує фабрика зі заграниці, а пряжу на основу вимінює в своїй мануфактурній крамниці у селян за товари. Попит на глинянські килими великий, перш за все серед чужинців — фірма робить заходи поладнати збут за границею (в Англії, Данії й ін.). В краю має чотири фабричні склади: у Львові, Кракові, Вильні і Станиславові та крім цього коло 27 заступництв по цілій Польщі. Подібно зорґанізована і велика фірма Галана. Крім того є ще кілька менших фірм — найзамітніша з них, здається, буде робітня Федоришина; позатим є й кілька дрібних жидівських фірм.

Вечором їду на „маївку“ до старої деревляної церкви, де відновився старий образ Ісуса Христа. В церкві повно людей з околиці, які, не зважаючи на весняні роботи, громадно їдуть подивитись на той образ.

В поворотній дорозі вступаю до читальні, яка міститься разом з філією „Просвіти“ і „Сокола“ в одній домівці, що її відступив Українбанк. В читальні, як на містечко, трохи за малий лад. Молодь треба навчити, що в домівці треба скидати шапки зараз при вході, бо це належить до доброго тону і говорить про її виховання. Читальня тісно співпрацює з філією — всі імпрези їдуть на рахунок останньої, яка потребує більше гроша на орґанізаційну роботу в районі. Урядовцем і водночас диригентом орхестри й хору є дуже рухливий проф. Гарасимюк. Слід теж замітити, що в Глинянах є трьох молодих адвокатів, які вільний час присвячують громадянській праці.

Найслабше, здається, стоїть споживча кооператива. Колись мала три крамниці і гуртівню, сьогодні ледви животіє. Навіть не має порядної власної домівки. Зараз видно, що брак у тій ділянці доброго місцевого проводу. І над цим повинні глинянці призадуматись, бо споживча кооператива в Глинянах має широке поле до попису, тільки треба охочих людей до праці.

Про сам вигляд містечка скажу коротко: це велике село, в якому по середині є суд — окраса цілого міста, далі дві муровані великі церкви й одна старенька деревляна, костел. маґістрат і ку-

...брудних жидівських крамниць, які становлять властиве місто. Позатим нічого цікавого. Околиця мабуть малярична, тому одинокою розвагою для мешканців є недалекий ліс, де в неділю вся „еліта“ йде грати кічку чи взагалі на прохід. Товариське життя не є належно наладнане, кажуть, що винні цьому жінки, але це вже моя справа.

А. К-р.

Повна недостача лікарів і медикаментів.

„Правда“ гостро критикує хемічно-фармацевтичний промисл за фатальне опізнення виконання пляну. На сесії Центрального Виконавчого Комітету Молотов обвинувачував органи охорони здоровля за те, що не доставляють населенню міст і сіл найнеобхідніших лікарств. У хемічно-фармацевтичнім промислі майже нема стахановців, а невеличке їх число постійно маліє. Фабрики хірургічного приладдя далі продукують предмети, нездатні до вжитку. Лябораторії не виконують своїх праць бо нема відповідного скла. Недостачу скла відчувають усі большевицькі аптеки. „Правда“ закидає, що деякі установи не виконують менше корисних замовлень. Побоюванням перед втратами „Правда“ вияснює лихе виконування протез, недостаточну продукцію дезинфекційних та інших матеріялів, необхідних „для культури й оборони“ краю. Одночасно щоденник домагається припинити привіз лікарств. Запевняє, що „обєктивні умовини“ дають змогу зовсім „звільнитись від медичної залежности СССР від чужих держав“. Висновки статті такі, що на селі нема зовсім лікарств. Тому льокальні партійні і совітські організації мусять зрозуміти, як велике значіння має тепер розвиток цієї справи для інтересів батьківщини, могучости червоної армії, для здоровля і сили нашого народу“.

(РО)

II. Вистава килимів „Гуцульського Мистецтва“ у Львові.

Дня 15-го ц. м. відбулася в кімнатах Промислового Музею у Львові II. вистава українських килимів з мистецько-промислової спілки в Косові „Гуцульське Мистецтво“.

Виставу отворив кустош „Промислового Музею“ д-р Цесьля, який зазначив, що з причин від нього незалежних, він отвирає виставу (мав отворити голова Надз. Ради Музею проф. Хилінський). По отворенні вистави д-р Цесьля віддав слово редакторові *М. Голубцеві*, який у змістовних словах передав коротко історію килимарського мистецтва взагалі, та зокрема оповів про розвиток „Гуцульського Мистецтва“ в Косові. Ред. Голубець згадав про українських авангардистів килимарства в Галичині та на Вел. Україні й зазначив, що килимарня „Гуцульське Мистецтво“ має велику заслугу, бо не пішла виключно на „добування інтересів“, а поставила справу українського килимарства на справжньому мистецькому рівні. За звичайними косівськими килимами пішли килими компоновані такими українськими мистцями, як Василь Крижанівський, Роберт Лісовський, Петро Холодний — син, С. Гординський та інші.

І справді, коли оглядати виставлені килими, то видно, що „Гуцульське Мистецтво“ від першої вистави в 1930. р. зробило великий крок уперед. Та фахову критику цього багатства барв, тонів і композицій подамо пізніше.

Покищо скажемо тільки те, що вистава робить дуже корисне враження. Про це найкраще свідчать ті вислови захоплення учасників вистави, що перед деякими килимами стояли як зачаровані. Тяжко було би тут — говорив якийсь відвідувач вистави — вибрати килим, бо вибереш один, а другий жаль лишити.

Катастрофальне положення в совхозах.

Майже три місяці тому рада народніх комісарів заказала реорганізації господарки совхозів. Тоді зліквідували трести, які кермували великим числом совхозів. Одначе, як пишуть „Ізвестія“, ця реорганізація не дала дотепер додатніх наслідів. Занепад дисципліни між робітниками та постійний відплив робітників тривожать дуже большевицький уряд. До того смертність між худобою постійно зростає. І так в останніх чотирьох місяцях у совхозах згинуло 60.000 телят і 160.000 поросят. Як щорону так і минулої зими совхози відчували дуже недостачу паші для худоби. В совхозах велика анархія. Щоденник стверджує, що з весною ніхто не знає, які простори призначені на сіножати, які на пасовиська.

По колхозах убивають стаханівців.

Маса колхозників відноситься далі ворожо до ударників, делегатів колхозних зїздів, які дістали відзначення у Москві. „Соціялістіческоє Земледєліє“ пише, що в останньому часі у красноярському районі жертвами переслідувань впали подружжя Шалагін і колхозник Вереніч. На життя цього останнього виконали навіть атентат. Автор кореспонденції обвинувачує представників прокуратури за недоцінювання політичного значіння проявів активности кулацьких недобитків.

ПОНАД МІЛІЯРД ЄН НА ЗБРОЄННЯ.

ТОКІЮ, 16. 5. ПАТ. Нижча палата приняла буджет, якого видатки сягають 2,309.910 тисяч єн. З цієї суми 550.390 єн призначили на маринарку, 509.310 єн на армію.

ПЕРЕД КОЛЬОНІЗАЦІЄЮ ІТАЛІЙЦІВ В АБІСИНІЇ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Італійська влада опрацювала плян господарської реконструкції Абісинії. Італійці збудують сім автострад. Спеціяльна шоса получить Аддіс Абебу з портом Ассаб над Червоним Морем. Італійська кольонізація буде спиратись на основі пошани права власности абісинців. Абісинію поділять на три губернії: Аддіс-Абебу, Гарар і Джемма.

ЗЛ. ДЕРЖАВИ ПРИЗНАЮТЬ ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Вашингтону: З хвилиною вияснення положення в Аддіс Абебі тамошній посол Злучених Держав Ван Енгерт поїде на відпустку. Таким чином державний департамент думає поладнати справу відношення до італійської перемоги в Абісинії, бо на випадок відкликання, посол не міг би виїхати без зложення візити італійській владі. Така візита на думку державного департаменту означала би признання нового положення в Абисинії.

ПРЕМ. ГЕМБЕШ УСТУПАЄ?

БУДАПЕШТ, 16. 5. ПАТ. Прем. Гембеш, який вже від довшого часу нездужав на запалення нирок, поїхав на 6-тижневу відпустку до одного з жнецтв над озером Балятон. Перед відїздом прем. Гембеш відбув нараду з регентом Гортієм та членами уряду, головно з міністром закордонних справ Канею. В президії ради міністрів прем'єра буде заступати міністер хліборобства Дарані, в міністерстві національної оборони — міністер внутрішніх справ Козма.

АНТЕ ПАВЕЛІЧ НА ВОЛІ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Урядово повідомляють, що д-ра Анте Павеліча, хорвата, обвинуваченого за співучасть в убивстві короля Олександра, випустили на волю. Павеліча арештували в жовтні 1934 р. в Торіні. Слід підкреслити, що італійський закон не дозволяє довше тримати вязня у слідчій вязниці.

—o—

НОВИНКИ.

— **Вийшла нова книжка в накладі Вид. Кооперативи „Хортиця“ у Львові п. н. „С. Петлюра в молодості“** (збірка статтей ріжних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладинці роботи В. Дядинюка. Книжка містить матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замовляти: в книгарні „Просвіти“ (Львів, вул. Руська ч. 1), або у В-ві „Хортиця“, чекове конто ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 1—3

— **Новий Розклад Їзди** з усіми залізничими лініями і мапкою можна купити від 15. ц. м. у всіх книгарнях, Союзах, складах Н. Торговлі і кіосках. Замовлення приймає: Мех. фабрика паперових торбинок і склад паперу „Карпати“, Станиславів, ул. Красовського 4.

— **Спільне свячене** влаштовує читальня „Просвіти“ та інші установи замарстинівської дільниці в неділю 17. ц. м. у власній домівці при вул. Замарстинівській ч. 100. Початок год. 5. попол.

— **З Т-ва Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт.** В понеділок 18. ц. м. відбудуться звичайні загальні збори Т-ва в канцелярії УКТОДІ (вул. Потоцького 48) з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу ост. заг. зборів. 2) Звіт з діяльности за 1935 р. 3) Звіт контрольної комісії. 4) Дискусія й уділення абсолюторії управі Т-ва. 5) Вибір членів управи й контр. комісії. 6) Евентуалії. Початок год. 17. Якщоб в означеному часі не буде вимаганої статутом скількости членів загальні збори відбудуться в тій самій домівці в год. 17.30 з важністю рішень без огляду на число учасників.

— **Засідання Комісії Мови при НТШ у Львові** відбудеться в понеділок 18. травня ц. р. в 6. год. веч. в бібліотеці Т-ва.

— **Свято Українського Моря.** Заходом студентських товариств й організацій Львова відбудеться в четвер 21. ц. м. вполудне в залі Театру Ріжнородностей Академія-Свято Українського Моря.

— **Румунський мішаний хор „Кармен“** складений із 110 осіб виступить у Львові 19. ц. м. у салі Польського Муз. Т-ва. Члени цього хору — особи з інтелігенції з усіх суспільних кол, урядовці, вчителі, професійні музики. Солісти — артисти опери з Букарешту: Евантія Костіреску (сопран), Василію (тенор) і Паун (бас). Диригує Куреску. Жінки виступлять у народніх одягах.

— **Новий городський староста у Львові,** п. Порембальський приїхав 15. ц. м. до Львова і переняв уже урядування.

— **„Дяківський Прапор“ заборонений.** Єпископський Ординаріят у Станиславові заборонив усім дякам і вірним передплачувати й читати часопис „Дяківський Прапор“, що став виходити в Коломиї. Редагує його якийсь наддніпрянець, б. православний, що перейшов тепер на протестантизм. Крім того Єпископський Ординаріят розвязав самозванчу дяківську школу в Заболотові і заборонив абсольвентам тієї школи сповняти обовязки дяків.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішньому тягненні держ. кляс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 100.000 зол. на ч. 96798. 10.000 зол. на ч. 13740 22178 62286 94688 128912 131495 150902 174423. 5.000 зол. на ч. 188577. 2.000 зол. на ч. 18036 43796 43889 47950 53963 54394 58086 64842 79373 85751 93271 104220 116396 116528 123506 124274 145064 161337 163325 170093 177262 183925 189448. 1.000 зол. на ч. 2175 2751 15201 17146 22468 22740 33723 42202 43340 57707 68547 69147 72591 77160 92541 105405 107081 107712 110239 114856 117548 119935 121330 123664 123862 125626 129194 134224 135623 141829 151984 153877 156870 170507 173436 173555 175859 176924 180782 183224 184864 186797.

— **Державний тартак у Микуличині** пов. Надвірна відкрито на днях у приняві представників влади, суспільних організацій та місцевого населення. Після богослуження в обох обрядах відбулася проба справности машин. У тартаку знайшло працю 100 безробітних.

— **Заповідники ім. Шевченка.** В селі Моринцях утворено Шевченкові заповідники, цебто місця, що остають під охороною влади, в яких нічого не вільно змінити і т. п. В хаті, де жив Шевченко, вставлено пропамятну таблицю з написом: „У цій садибі в 1814 році 9. березня в кріпацькій родині народився великий український поет революціонер-демократ Тарас Григорович Шевченко“.

— **Пластове свято на Закарпатті.** День 6. ц. м. старанням команданта Пласту, вчителя д-ра Гр. Мельника відбулося в Королеві над Тисою велике пластове свято. В святі взяло участь около 400 пластунів. На шкільному подвір'ї о. Дмитро Попович з Хуста відправив Службу Божу та виголосив до пластунів палку промову. Опісля відбулося посвячення пластового прапору і 45 пластунів-новиків зложило присягу. Пополудни пластуни уладили спільну прогульку. В цьому святі взяли теж участь пластуни з Севлюша під проводом Івана Ревая та вчителя Андрія Ворона та М. Грицака.

— **Літературний конкурс.** Комісія для вшанування десятих роковин смерти С. Петлюри оголосила конкурс на написання поетичного твору, що міг би бути гимном еміграції. Надісланий твір має відповідати таким вимогам: 1) Повинен бути короткий і складатися з трьох-чотирьох строф по 4 вірші в кожній. 2) Повинен бути написаний і зримований так, щоб відповідав ритмові боевого військового маршу. 3) Повинен містити в собі заклик до боротьби за українську державність, віру в перемогу та навязувати своїм змістом до боевих традицій Українського Війська й героїчної постаті Головного Отамана. 4) Слова твору повинні бути короткі, прості, зрозумілі й ядерні, розраховані на масовий ужиток. 5) Речинець надіслання рукописів — 3 місяці. Найкращий з надісланих творів буде нагороджений премією в сумі 100 зол. Оцінку надісланих творів переведе комісія. Із запитами звертатися до технічного секретаря комісії інж. Лавра Панасенка на адресу: Варшава, Алеї Єрусалимські ч. 7, м. 11.

— **За вбивство жінки.** Перед карним трибуналом у Львові розпочався процес Мечислава Тумена, б. видавця „Ґазети Цодзенної“, за те, що в червні м. р. застрілив свою жінку. Обвинувачений має за собою дуже бурливу минувшину і жив зле зі своєю жінкою, яку зраджував безупину. В останніх часах навіть її покинув. Колиж несподівано заглянув до свого мешкання, застав тут чужого мужчину, що, мовляв, хотів у його жінки винайміти кімнату. Після відходу цього мужчини між Туменом і жінкою прийшло до суперечки, в якій обвинувачений у приступі заздрости застрілив її трьома вистрілами з револьвера. Опісля зголосився добровільно на поліцію.

— **Краєва хроніка.** Між Делятином і Доброботом згоріло около 20 моргів молоденького дубового ліса на державному терені. — У Космачі біля Коломиї на днях починають будувати „осередок здоровля“ коштом 50.000 зол. у гуцульському стилі. Буде в ньому відділ опіки над матірю і дитиною та загальна порадня і безплатна лазня. — На консервацію доріг у коломийському повіті призначили 117 тисяч зол. Повітовий виділ дає працю ок. 400 робітникам при дорогових роботах. Космацьку дорогу будують тепер із двох боків, від Яворова і від Космача. — Тартак фірми Брати Ґредель у Стрию припинив роботу з причини недостачі дерева. 140 робітників стратило працю. — Під потяг біля стації Беско кинулася Стефанія Мікулів, вчителька з Ясениці Росільної пов. Березів. Причиною самогубства був нервовий розстрій. — В маґазині фірми „Живність“ при вул. Казимирівській в Станиславові вибухла пожежа, яку згасила міська сторожа. Тому що товарі були високо обезпечені, підозрівають, що маґазин підпалив сам власник, якого й арештовано. — Вантажний поїзд, що їхав із Делятина, на стації Лоева наїхав на віз навантажений деревом. Віз розбив зовсім, візник і коні врятувалися. — У Прихаті пов. Золочів вибухла пожежа в господарстві Вас. Ганоніка; вогонь перекинувся на сусідні господарства та знищив 4 хати і 7 госп. будинків із інвентарем. Шкоди є на 5.000 зол. — У Зборові застрілився практикант почтового уряду Тадей Козьол з причини грудної недуги.

— **Громада відповідає за стан мосту.** Жінка городського судді в Отинії Ядвиґа Несторук виступила в окружному суді в Станиславові з позвом проти громади Дора над Прутом, домагаючись відшкодування в сумі 10 тисяч зол. Перебуваючи торік на літнищі в Дорі, пані Несторукова переходила крізь міст на Пруті і спотикнувшись об вистаючу бельку, зломила собі ногу. Самоврядна надзірна влада рішила, що завинила громада, яка не удержувала мосту в порядку.

— **Відкрили невідомий твір Чайковського.** При порядкуванні архівів консерваторії в Ленінграді відкрили невідому кантату Чайковського п. н. „Ода до радости“ до слів Шілера. Це тасама тема, якою покористувався Бетовен до своєї 9-ої симфонії.

— **Большевицьке варварство.** У підземеллі Десятинної церкви в Києві відкрила 13. квітня ц. р. большевицька комісія гробницю князя Володимира Великого, якого церква признала святим. У гробниці знайшли кістяк без черепа й останки тканини та шкіри. Тепер большевики виставили гробницю для прилюдного оглядання, щоб показати, що Володимир Великий не є святий, бо його тлінні останки такі самі як звичайного смертного чоловіка.

— **Шоферство — ґімназійний предмет.** Одна льондонська ґімназія ввела новий предмет навчання: вчить учнів кермувати автом. Хоч предмет цей необовязковий, усі учні зголосились на курс шоферів. Покищо мають вони тільки одно авто, але вже льондонська шкільна влада поставилась до цієї новинки прихильно і хоче поширити її на інші ґімназії та дати на це відповідні засоби. Учні такого курсу — кандидати на шоферів і на автовласників.

— **Чотири лети на лінії Льондон—Капштадт.** Відома англійська летунка Ема Молізон-Джонзон вернулася до Льондону із своєї останньої подорожі з Капштадту. Вона вже чотири рази перелетіла цю дорогу; раз з Англії здовж західних берегів Африки і лет тревав 3 дні 6 годин і 26 мінут; другий раз назад з Капштату здовж східніх берегів Африки і понад Єгипет, причому лет тревав 4 дні 16 годин 17 мінут; третій і четвертий лет гет і назад тревав 7 днів 22 години 42 мінут.

— **Збірне затроєння рижовими тісточками** на шкільному святі в Гамацу (Японія) потягнуло за собою досі 50 смертних жертв, з цього 30 учнів. Із загального числа 1750 затроєних 127 тяжко нездужає. Кажуть, що це був акт пімсти звільненого урядовця, якого увязнено.

— **Циганська трагедія.** В еспанській провінції Астурії завалилася печера, в якій мешкали дві циганські родини. Згинуло семеро осіб, а дві тяжко потовкло.

З театру.

Театр Ріжнородностей: Виступи „Варшавського Цирульника“: „ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ“.

Цим разом ніхто так і не буде знати, що значить заголовок ревії. Прелеґент Ярош, що сипле дотепами як з рукава, міг забути сказати, що неодин заголовок має значіння тільки реклямове. Хто-ж як не цирульники мають займатись ондуляцією?

Ансамбль цієї фірми переплітує бритву та ножиці з мягкими щітечками та жіночою косметикою. До ондуляційної косметики належать характеристичні пісеньки З. Терне, між якими стилізовані на народні мадярські мотиви дуже приємні; грає вона теж симпатично на ґітарі з Рентґеном, що дає одну легеньку сатиру на тему перечуленої ментальности патріотів, які бояться деяких тем і самого звуку імен деяких достойників. Преґарна сатирична сценка в державнім банку з моральною наукою про позички з ґарантією. М. Зімінська незрівняна у скетчі запозиченім із репертуару французького кабарету з 1896 р. Ольша дає наскрізь оригінальний рід монольогу, де творить напів цирковий тип коміка. Найкращі точки у програмі дві речі Желіховської: — „Кармен“ і поема Свеклова. З „Кармени“ декламує вона славну пісеньку „Кохання це химерна пташка“, якої текст у первіснім перекладі, такий як чуємо його в опері, — жахливий; тут він перекладений наново і чудово переданий. Поема Свеклова „Ґренада моя“ (у перекладі Тувіма) про українського вояка, що на Московщині вимріяв собі еспанську Ґренаду та за неї гине, в устах Желіховської — зразок високомистецької декламації. **м. р.**

ДИВОГЛЯДИ.

12-ЛІТНЯ УЧЕНИЦЯ ХОЧЕ ВИЙТИ ЗАМІЖ.

У французькому місті Рошфор ходить до школи 12-літня Валентина Деляй. Вона познайомилась з одним своїм 23-літнім земляком і заручилась з ним. Мало цього; вона рішила, що вже досить дозріла і може вийти заміж. Її мама, вдова, теж є тої думки. Одначе французький закон вимагає для малолітніх дозволу президента республики. Школярка внесла до нього особисту просьбу, щоб дозволив їй вийти заміж.

ЗАМІСЦЬ КУЛЬ — МУХИ.

Два муринські племена у британській кольонії Уґанда почали війну. Війна стала така завзята, що одна сторона рішила винищити свого противника найстрашнішою зброєю, яку мали. Були це небезпечні мухи „тсе-тсе“ поміщені в окремих баньках. Мурини збирають ці комахи, що приносять недугу сонноти, а часто і смерть. Випустили вони ці мухи проти ворога. Але мухи не полетіли наперед себе, як до атаки, а розсіялись на всі боки і покусали смертельно обі сторони так, що війна мусіла закінчитись.

ЗБИРАЧ ҐУДЗИКІВ.

Живе у Стокгольмі чудак, що має свою славу. Едвард Свенсон садівник, найохотніше ходить не по своїм гарнім саді, а по вулиці шукаючи згублених ґудзиків. За такими ґудзиками шукає він уже 40 літ і має їх 3000. Не те, що схиляється він і мучить свої очі — найтяжче, а те, що ті ґудзики мусить він очищувати та сортувати. Він ділить їх на ґрупи відповідно до величини, форми, матеріялу та коліру, поміщуючи у відповідних шуфлядах. Крім цього має він параван нашитий ґудзиками, наче мозаїкою і зробив з нього справді мистецьку цяцьку. Зваживши, що у Стокгольмі дуже мало жебраків і розсіяних та неохайних людей, нелегко було Свенсонові дійти до такої великої збірки.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Як працює „Рідна Школа“ в Гонятичах. Доказ на це дає кружок „Р. Ш.“ в селі Гонятичах. Заснований 9. 4. 1933 р., мусів поборювати багато всяких перепон і труднощів у своїй праці понад два роки, доки не станув на твердій основі: здисциплінованій і гармонійній праці свого проводу, вибраного на загальних зборах 19. 8. 1935 р. Від тої хвилини настало нове життя в кружку: пішли частіші засідання старшини, зачали відбуватися ширші сходини членів, на яких делеґати Ради Льв. Пов. Союзу Кружків „Р. Ш.“ виголосили кілька відчитів, настали кращі збірки на „Р. Ш.“ і вкінці і свято спільного „вячченого“, уладжене 10. травня ц. р. Це вперше Гонятичі відбували таке свято, тому й ніхто про ніщо інше не говорив, як тільки про нього, тому й великого шуму воно наробило в селі. Старшина скликала заздалегідь ширші сходини членів, які вибрали „святочний комітет“. Він зараз забрався до діла та за два-три дні приготовив усе потрібне, хоч були й такі, що не вірили в успіх... Та свято таки відбулося і то дуже гарно! В громадськім домі засіло 80 членів „Р. Ш.“, гонятицьких громадян, бо лиш тільки їх могло там поміститися. В 7. год. веч. посвятив „паску“ о. Микола Сенів, сотрудник з Вербіжа, який був заразом і делеґатом Ради Львів. Повіт. Союзу Кр. „Р. Ш.“, та виголосив довшу промову про дотеперішню працю старшини й начеркнув плян дальшої. Промовляли ще: Пікас Богдан, ст. прав з Кагуєва, давніший голова кр. „Р. Ш.“ в Гонятичах, Іван Карпинський, голова кр. „Р. Ш.“ з Вербіжа, Любуська Микола і вкінці Фарат Іван, теперішній голова гонятицького Кружка, який подякував усім присутнім за участь у святі, а „святочному комітетові“ за його приготовлення. Після відспівання національного гимну вдоволені гості розійшлися домів. На зорганізування дитячого садка в цьому літі в Гонятичах зложили гості 7 зол.

КОПИЧИНЦІ

Загальні Збори Повітового Союзу Кооператив. Дня 13 травня ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори П. С. К. у присутності сенатора Остапа Луцького. Збори, хоч звичайні, мали своїм порядком нарад незвичайну точку, а саме — справу фузії П. С. К. Копичинці й О. С. У. К. Чортків. Ця точка була для всіх присутніх представників 68 кооператив та численних гостей найважнішою

...нною нарад. Звіти з діяльности за діловий рік не викликали через це у нікого з представників найменшого... схвалення і та точка перейшла без дискусії. Звіти, ...ловно звіт відчитаний ревізором Р.С.У.К. інж. Кіцерою, ...казав деякі цікаві числа. Обороту в діловім році було ...1.298.095.11 зол. Чистого зиску було 4.598.34 зол., власних ...фондів 48.4 проц., чужих 51.6 проц. На уділах находить... ся П. С. К. 22 проц. майна поодиноких кооператив. У ...Центросоюзі закуплено товарів 66 проц., в інших укра... ...їнських купців 5 проц., у чужих 29 проц. Яєць закуплено ...від кооператив 3.222 скрині (в цім 444 скринь з Чортко...ва). Збіжа закупленого 509.805 кг. П. С. К. обєднує 67 ...кооператив з 6.700 членами; в 6 кооперативах були вло... ...ви. Свідоміший елемент села прокурив за рік тютюну ...за 108.530 зол., закупленого в сільських кооперативах. ...Ці числа, як також багато інших, не зацікавили нікого... ...В часі звіту деякі представники уважали за відповідне ...передріжнятися. Чистий зиск розділено так: на запасний фонд 1.100 зол., товарові звороти 1.900 зол., для Сільського Господаря 800 зол., для Рідної Школи в Ко... ...300 зол., для українських інвалідів 300 зол., ...для голодних Полісся 100 зол. — Вкінці прийшла всіми ...очікувана справа фузії обох Союзів в одно тіло. По ...представленні інж. Кіцерою мети, способів та користей ...фузії начали зголошуватися промовці зпоміж предста... ...вників кооператив: Яків Елнів і Гнат Шпунярський з Ко... ...пичинець, Іван Нападій (Сухостав), Дмитро Сулима (У...), ...Верес (Клювинці), Хомета (Крогулець). Всі вони ...висказались рішуче проти фузії з ріжних причин. По ...скінченні числа бесідників проти фузії забрав голос сенатор Луцький, що в довшім виводі представив причини ...такого рішення кооперативної верхівки, котрій залежить на творенні сильних торговельних організмів. Дотеперішні П. С. К. вистарчали для себе, коли йшло про ...достачу товарів для села. Колиж тепер беремось до збуту сільських продуктів, то дотеперішні П. С. К. є для ...тих цілей за слабі і треба їх лучити разом в одно тіло. ...Крім цього виказав сен. Луцький, що Копичинеччина через фузію нічого не тратить, бо зберігає свою фірму і ...заповнену більшість у Надзірній Раді та в Контрольній Комісії; в Чорткові буде центр для імпорту, в Копичинцях для експорту. Всі ті й інші аргументи переконали багатьох представників, що їхали на збори з твердою постановою голосувати проти фузії, до чого самі ...на зборах признавалися. По дальшій дискусії, в якій забрали голос: о. Пелвецький (Пробіжна), Пупак (Чорнокінці Великі), Семенів (Увисла), Геваницький (Товстеньке), Петрик (Зелена), Пхаік (Босири), Курій (Суходіл), Еелів Демян (Копичинці), що висказувались за фузію, приступлено до поіменного голосування. У висліді за фузією голосувало 36 представників кооператив, що ...мали разом 286 голосів, проти фузії — 21 представників з 204 голосами. З копичинецької округи голосувало за фузією 11 представників, проти фузії 16 представників; з гусятинської округи за фузією 25 представників, проти 5 представників. У цей спосіб справа фузії в половині полагоджена, бо друга половина залежить від Загальних Зборів О. С. У. К. в Чорткові. При кінці сен. Луцький засував коротко пляни дальшої праці на кооперативній ниві та візвав усіх до впертої та чесної роботи над господарським піднесенням нашого народу. Предсідник Зборів о. сов. Брикович висказав свою радість, що у нас існує пошанування авторитету верхівки, що виказали наявно сьогоднішні збори і подякувавши сенаторові Луцькому за участь і за слова заохоти, замкнув Збори. Важною справою є тепер, щоб фузія причинилася до зросту господарської сили цілого кооперативного тіла, створеного злукою всіх кооператив Копичинеччини і Чортківщини. За це з певністю буде дбати кооперативна верхівка у Львові і провід нового злученого Союзу Кооператив.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ЖУЧОК І Я.

Коло будинку давнього галицького сойму, де тепер постійно відбуваються університетські виклади, а деколи антисемітські авантури — в гарний день цілі маси людей. Довгою валкою тягнуться дитячі візки з малими пасажирами в середині, а з молодими піступками ззаду. Попри валку візків мами і решта молодого покоління, що вже „виросла" з колиски та пипки. А поміж ними сюди й туди молоді адепти роверового мистецтва. Аж дивно, що досі не було смертного випадку.

Тротуарами — старі пані й панове. Жмурять змучені життям очі до ясної синяви неба і укладають зморшки лиця в задоволений усміх. Сонце так гарно світить, ревматизм так чемно поводиться, астма так скромно заховується.

А поміж ними по тротуарі — жучок. Звичайний собі, маленький жучок, що також вийшов на прохід полюбуватися сонцем, порадуватись життям. Лізе собі без остраху і зайвого поспіху кудись — може до знаної цілі, а може так як деякі поїзди — у незнане.

Припадково зовсім я побачив його. Чомусь глянув під ноги і завважив маленького жучка, над яким нависла вже була моя нога. Тільки завдяки тому я не розчавив його, а великодушно подарував життя.

Жучок не звернув на мене ніякої уваги, спинився тільки, щоб пощупати вусиками підозрілий папірець, що лежав на його шляху, і помандрував далі.

Я також.

Минув „Земельний Банк", скрутив на Сикстуську, хвильку задержався коло „Льотосу", але думка про жучка не покидала мене.

Таке маленьке таке безпомічне сотворіння! Лізе по тротуарі і ані в гадці йому, що кожна людська нога означає для нього смерть, а в найліпшім разі тяжке каліцтво. Так само маленька крилата тінь над ним може перекреслити всі його рахуби, мрії і сподівання. Адже воробець потребує тільки побачити його, решта — чиста формальність.

Наскільки щасливіша від жучка ота чорна галка, що присіла на „Народній Гостинниці" і думає хто знов винайме каварню і не буде цілими літами платити за льокаль.

А вже людини до жучка і порівнювати не можна. Ходить собі той пан усіх сотворінь, ситий і безпечний, радується весною і всміхається до синяви неба. Як безконечно вище поставила його доля на щаблях життя, наскільки щасливіше уложились для нього обставини!

Бумс!...

З балькону третього поверха якоїсь камениці злетів великий вазонок і впав під моїми ногами. Черепки розскочились як оскілки гранати, а земля аж закурилася. Малого, дурного пів метра і замість на тротуарі розбився б на моїй голові.

О жучку! Чи є аж така велика ріжниця між нами?!...

Галактіон Чіпка.

Спорт.

НЕДІЛЬНА ПРОГРАМА.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

СЯН — ГАСМОНЕЯ.

В неділю 17. ц. м. відбудуться на грищі Цитаделі змагання чотирьох дружин: в год. 3.15 попол. України з Лехією, в год. 5 попол. перемиського Сяну з Гасмонеєю. Нема двох думок, що на ці змагання прийдуть численно симпатики всіх чотирьох дружин.

УКРАЇНА II — ЛУГ.

В неділю 17. ц. м. відбудуться в год. 12-ій на майдані Великого Лугу товариські змагання обох цих дружин.

ДРУГИЙ СОКІЛ — ПОГОНЬ І Б.

ПОГОНЬ — ДОМБ.

На грищі Погоні відбудуться отсі мистецькі змагання: в год. 2.30 попол. II. Сокола з Погонею І Б., в год. 4.45 Погоні з Домбом з Катовиць.

ПЕРЕІСПИТУВАННЯ СУДДІВ.

Переіспитування суддів до легкої атлетики відбудеться в середу 20. травня в год. 19-ій у домівці У. С. С., Підвалля ч. 7. Дня 23. ц. м. в цій самій годині відбудеться переіспитування суддів спортових гор. Присутність усіх, які бажають дістати судейські виказки на цей рік конечна.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

WIADOMOSCI WYDAWNICZE Polskiego Towarzystwa wydawców książek. R. I, Nr. 3—4. Marzec—kwiecień 1936.

VOLK UND FüHRUNG. Unabhängige sudetendeutsche Monatshefte für Politik u. Erziehung. Prag. Jahrgang 3

го життя, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 З чого будувати на селі, 16.00 Хвилина питань для ст. дітей, 16.15 Концерт румунського хору, 16.45 Актуальна гутірка, 17.00 Танкова музика, 17.40 Перший львівський шофер, 18.00 Скрипковий ресітель у супр. форт., 18.30 Театр Уяви: „Смерть паперу“ Вальт. Тріча і І. Вайса, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Реклям. концерт, 19.25 Легка музика з гр. пл., 19.40, 21.40, 21.41 Спортові вістки, 19.45 Що читати; Поет. новини, 20.00 Концерт орх. маринарки, 20.45 Про читання творів Й. Пілсудського, 21.00 Вечірній денник, 21.10 На веселій львівській хвилі, 21.55 Трансм. маршу Сулейвок-Бельведер, 22.15 Концерт танк. музики, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Понеділок, 18. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Про сх. галицьких караїтів, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Година спогадів, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа. 15.30 Нар. російські композитори з гр. пл., 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 Сальонове тріо, 16.45 Скетч: Видержливість, 17.00 Боротьба з нещасл. випадками при праці, 17.15 Хвилина поезії. 17.20 Співочий ресітель у супр. форт., 17.50 Гутірка: Азбест, 18.00 Ю. Вертгайм: Соната оп. 18 фіс-моль на скр. і форт., 18.30 Листи від дітей, 18.40 Умб. Джордано з гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільва рерум. 19.20 Реклям концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Тра-та-та“ муз. авд., 20.30 Старошляхотські пісні, хор. 20.45 Вечірній денник. 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Сонати з гр. пл., 21.30 Гречкосій на Парнасі, 22.00 Концерт присвячений творчості Ем. Млинарського (орх., спів Дигас). 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 19. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу. 12.03 Полудневий денник. 12.15 Для мол. дітей: Прогулька до ліса, 12.30 Концерт. 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 При чорній каві, гр. пл., 15.15 Експорт. 15.20 Біржа, 15.30 Мадярські мельодії з гр. пл., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Концерт орх., 16.50 Вся Польща співає. 17.05 Воєнна маринарка та торг. фльота, 17.20 Ад. Астон співає пісоньки, 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Р. Шуман: Смичк. квартет а-дур. 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум. **18.45 Скрипковий ресітель Евг. Перфецького при форт. Богд. Перфецький,** 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка. 20.00 Монольог, 20.10 На весело, камер. орх., 21.00 Вечірній денник, 21.10 Із сучасної Польщі, 21.15 Фрагм. з оп. Дебісі: Пелей та Мелісандра“ гр. пл. 22.00 Весняні пісні у вик. подвійного вок. квартету в супр. форт., 22.30, 23.05 Танкова музика, 22.45 Робітничі поезії.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельґи бельг. 90.18 — 89.75; Доляри американські 5.31 — 5.28.50, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.39 — 171.55, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Фунти англ. 26.42 — 26.26, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40— 19.00, Корони данські 117.89 — 117.00, Корони норв. 132.73 — 131.75, Корони шведські 136.23 — 135.25, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.55 — 11.45, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 99, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 106—105, Лільпоп 12.00 — 12.35, Стараховичі 35.65—35.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 68.75 серії 74.25, 4 інвест. 2 ем. 69, 5 конверсійна 52.25, 6 дол. 83, 4 прем. дол. 51.75—51.25, 7 стаб. 62.50—65.00, ост. дрібні.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	21.00—21.25
Пшениця зб.	20.50—20.75
Жито Стандарт I.	1.365—14.00
Жито Стандарт II.	13.50—14.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 16-го травня п. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер. без опак.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	2.70—2.75 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 18. V. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахорізні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг I. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті I. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Для „Юлії“ зложив п. Едвард Стрецький 5 зол.

Управа Захоронкарської Семінарії СС. Василіянок при вул. Потоцького 95 подає до відома зацікавлених, що зголошення до іспитів на I. і II. курс приймає Дирекція Заведення вже від 10. травня п. р. до 15. червня. До подання батьків про принята треба долучити 1) власноручно написаний хід життя, 2) метрику хрещення, 3) свідоцтво щіплення віспи, 4) свідоцтво з останньої кляси (можна долучити вже при іспиті). Припиманий вік кандидаток на I рік: покінчених 14 літ, а не переступлених 18. Старших кандидаток можна буде приняти виключно тоді, коли вони дістануть диспенсу від віку, яку може признати Кураторія за старанням Дирекції. **Оплата місячна 22 зол.**, такса іспитова на перший рік 10 зол., такса іспитова на другий рік 15 зол., вписове 15 зол.
2126 2—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МЕТКОГО СПІЛЬНИКА, СПІЛЬНИЧКУ із вкладом 3.000—5.000 золотих прийме українська промислова фірма. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „СТАЛА ПЛАТНЯ“. 2129 1—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

В СЕРЕДНІМ ВІЦІ культурна жінка бажає познайомитись в цілі матримоніяльній. Листи під „Добра будучність“ до Адм. „Діла“.

РІЖНІ

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 18 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 3—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 25-60

ПРИВЕЗЛА я найновіші моделі корсетів, нагрудників, ціни найнижчі, „Шик“, Ринок 12 а. 2074 4—4

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА 3**, тел. 271-14. 2063 6-12

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт“, Львів, Словацького. 1904 14-18

ОГОЛОШЕННЯ.

II. Оповістка.

XVIII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „КАРПАТІЇ“

Товариства взаїмних обезпечень на життя у Львові

відбудуться в пятницю 29. травня 1936, год. 17-а у власній домівці Товариства у Львові, Ринок ч. 38 з таким порядком нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів і вибір предсідника.
2. Звіт Управи з діяльности й замкнення рахунків за рік 1935.
3. Звіт Контрольного Виділу Надзірної Ради.
4. Розгляд і затвердження звіту та рахункових замкнень Товариства за рік 1935 і уділення властям Товариства абсолюторії за виконані ними обовязки.
5. Внесок Надзірної Ради щодо приділу білянсової надвишки за рік 1935.
6. Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на 4 роки (§ 34 стат.).
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на 1 рік (§ 34 стат.).
7. Означення висоти винагороди для членів Надз. Ради (§ 32 ст.).
8. Інтерпеляції.

В Загальних Зборах беруть участь згідно з § 29. стат. вибрані в р. 1935 представники членів і представники власників уділових листів, яким висилається рівночасно ще окремі запрошення.

УПРАВА „КАРПАТІЇ“
Товариства вз. обезпечень на життя у Львові
2075

ФЛІТ НИЩИТЬ ВСІ КОМАХИ!

ФЛІТ вигублює скоро й докладно всі комахи й їх зародні. Стосуючи ФЛІТ звільняємо помешкання від носіїв усяких бациль — мух та інших комах. ФЛІТ, хоч має сильні комаховбивчі прикмети, для людей і звірят нешкідливий та не валяє матеріялів. ФЛІТ-у треба жадати тільки в жовтих бляшаних коробках з чорною опаскою та жовняриками.

Вистерігатись наслідування.

До знищення повзунів-комах уживайте комаховбивчого порошку п. н. ФЛІТ, всипуючи його в шпари і розколини.

FLIT найкращий засіб комаховбивчий!

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу кілька цін:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслін	0.65	Зефір сирий	0.55
Вовліни	0.65	Перкаліна кол.р.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Попеліна на сор	1.15
Сатина на шляфроки	1.—	Всип рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.30
Вовна на компллети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начиння	0.43
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін.
Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР
Д-р А. Гершендерфер
ординує ТЕПЕР
ЛЬВІВ, 3. МАЯ 5
2120 2—3

ПАНІ, ПАНОВЕ І ДІТИ, що терплять на біль ніг, нехай зголоситься з успіхом до ортопедичної робітні обуви
Ф. ПОСАРІНА
Львів, Янівська 16.
1733 1-2

УКРАЇНСЬКЕ
ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
МИКОЛА ДОРОЖИНСЬКИЙ
Львів, вул. Кохановського 3.
тел. 245-20.

ПОЛАГОДЖУЄ ТОЧНО І СОВІСНО ВСЯКІ ЕКСПЕДИЦІЇ МІСЦЕВІ І ПОЗАМІСЦЕВІ, ЯК ТЕЖ ПЕРЕНОСИНИ ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ. — НА РІДНУ ШКОЛУ ДАЄ 1 ПРОЦ.
2089 3—4

„МІ-КА“
САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.
виконує:
найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 10-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.